

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 26 april 2026 om 18:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: *ds. G.J. Anker*

Zingen: Psalm 126 (Oude Berijming)

3 Die *hier bedrukt* met tranen zaait,
Zal juichen, *als hij vruchten* maait
Die 't *zaad draagt*, dat men zaaien zal,
Gaaf *wenend voort*, en zaait het al
Maar *hij zal*, zonder ramp te schromen,
Eerlang met *blijdschap* wederkomen,
En met *gejuich*, te goeder uur
Zijn *schoven dragen* in de schuur.

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 89 (Oude Berijming)

7 Hoe *zalig is het volk*, dat naar *Uw* klanken hoort!
Zij *wandlen*, *HEER*, In 't licht van 't *Godd'lijk* Aanschijn voort
Zij *zullen in Uw Naam* zich *al den dag* verblijden
Uw *goedheid straalt hun* toe Uw *macht schraagt hen* in 't lijden,
Uw *onbezweken trouw* zal *nooit hun val* gedogen,
Maar *Uw gerechtigheid* hen *naar Uw woord* verhogen.

19 *Gedenk, o HEER*, hoe zwak ik *ben*, hoe kort van duur.
Het *leven is een damp*, de *dood wenkt* ieder uur
Zou 't *mensdom dan vergeefs* op *aarde zijn* geschapen?
Wie *leeft er*, die den *slaap des doods niet eens* zal slapen?
Wie *redt zijn ziel* van 't graf? *Ai*, *help ons*, als tevoren,
Gelijk *Gij bij Uw trouw* aan *David hebt* gezworen.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 68 (Oude Berijming)

10 Geloofd zij God met diepst ontzag!

Hij overlaadt ons, dag aan dag,

Met Zijne gunstbewijzen.

Die God is onze zaligheid

Wie zou die hoogste Majesteit

Dan niet met eerbied prijzen?

Die God is ons een God van heil

Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,

Ons 't eeuwig, zalig leven

Hij kan, en wil, en zal in nood,

Zelfs bij het naadren van den dood,

Volkomen uitkomst geven.

Gebed om de opening van het Woord

Schriftlezing: 1 Korinthe 2 vers 1 - 16

Karakter en doel van de prediking

¹ En ik, broeders, toen ik bij u kwam, ben niet gekomen om u met voortreffelijkheid van woorden of van wijsheid het getuigenis van God te verkondigen,

² want ik had mij voorgenomen niets *anders* onder u te weten dan Jezus Christus, en Die gekruisigd.

³ En ik was bij u in zwakheid, met vrees en veel beven.

⁴ En mijn spreken en mijn prediking bestonden niet in overtuigende woorden van menselijke wijsheid, maar in het betonen van geest en kracht,

⁵ opdat uw geloof niet zou bestaan in wijsheid van mensen, maar in kracht van God.

⁶ En wij spreken wijsheid onder de *geestelijk* volwassenen, maar een wijsheid niet van deze wereld, en ook niet van de leiders van deze wereld, die tenietgedaan worden.

⁷ Wij spreken echter de wijsheid van God, als een geheimenis; *een wijsheid* die verborgen was *en* die God vóór *alle* eeuwen voorbestemd heeft tot onze heerlijkheid;

⁸ *een wijsheid* die niemand van de leiders van deze wereld gekend heeft. Immers, als zij die gekend hadden, zouden zij de Heere der heerlijkheid niet gekruisigd hebben.

⁹ Maar *het is* zoals geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en in geen mensenhart is opgekomen, *dat is* wat God bereid heeft voor hen die Hem liefhebben.

¹⁰ Aan ons echter heeft God *het* geopenbaard door Zijn Geest. De Geest immers onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God.

¹¹ Want wie van de mensen kent de dingen van de mens dan de geest van de mens, die in hem is? Zo kent ook niemand de dingen van God dan de Geest van God.

¹² En wij hebben niet ontvangen de geest van de wereld, maar de Geest Die uit God is, opdat wij zouden weten de dingen die ons door God genadig geschonken zijn.

¹³ Van die dingen spreken wij ook, niet met woorden die de menselijke wijsheid *ons* leert, maar met *woorden* die de Heilige Geest *ons* leert, om geestelijke dingen met geestelijke dingen te vergelijken.

¹⁴ Maar de natuurlijke mens neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden.

¹⁵ De geestelijke mens beoordeelt wel alle dingen, zelf echter wordt hij door niemand beoordeeld.

¹⁶ Want wie heeft de gedachten van de Heere gekend, *dat* hij Hem zal onderrichten? Maar wij hebben de gedachten van Christus.

Schriftlezing: 2 Korinthe 4 vers 16 tot 5 vers 10 Een aardse tent en een huis in de hemel

¹⁶ Daarom verliezen wij de moed niet; integendeel, ook al vergaat onze uiterlijke mens, toch wordt de innerlijke *mens* van dag tot dag vernieuwd.

¹⁷ Want onze lichte verdrukking, die van korte duur is, brengt in ons een allesovertreffend eeuwig gewicht van heerlijkheid teweeg.

¹⁸ Wij houden onze ogen immers niet gericht op de dingen die men ziet, maar op de dingen die men niet ziet; want de dingen die men ziet, zijn tijdelijk, maar de dingen die men niet ziet, zijn eeuwig.

¹ Wij weten immers dat, wanneer ons aardse huis, *deze* tent, afgebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, *maar* eeuwig in de hemelen.

² Want in deze *tent* zuchten wij ook, en verlangen wij er vurig naar met onze woning die uit de hemel is, overkleed te worden,

³ als wij maar bekleed *en* niet naakt zullen bevonden worden.

⁴ Want ook wij, die in deze tent zijn, zuchten terwijl we het zwaar te verduren hebben; wij willen immers niet ontkleed, maar overkleed worden, zodat het sterfelijke door het leven wordt verslonden.

⁵ Hij nu Die ons hiervoor heeft gereedgemaakt, is God, Die ons ook het onderpand van de Geest gegeven heeft.

⁶ Wij hebben dus altijd goede moed en weten dat wij, zolang wij in het lichaam inwonen, uitwonend zijn van de Heere,

⁷ want wij wandelen door geloof, niet door aanschouwen.

⁸ Maar wij hebben goede moed en wij hebben er meer behagen in om uit het lichaam uit te wonen en bij de Heere in te wonen.

⁹ Daarom stellen wij er ook een eer in, hetzij inwonend, hetzij uitwonend, om Hem welbehaglijk te zijn.

¹⁰ Want wij moeten allen voor de rechterstoel van Christus openbaar worden, opdat ieder *vergelding* ontvangt voor wat hij door middel van *zijn* lichaam gedaan heeft, hetzij goed, hetzij kwaad.

Zingen: Psalm 16 (Weerklank)

3 Getrouwe *HEER*, *Gij* zijt mijn enig goed,
Gij zijt mijn heil, mijn erfdeel en mijn beker.
Wat *Gij* mij toeweest, wordt door U behoed,
ik weet bij *U* mijn toekomst eeuwig zeker.
Het *meetsnoer* viel voor mij in *schone* dreven:
het erfdeel tot *bekoring* mij gegeven.

5 Gij, die mijn *ziel* van *dood* en *graf* bevrijdt,
behoedt mij als uw *gunstgenoot* voor 't sterven:
ik zal, door U op 't *levenspad* geleid,
de vreugde van uw *aangezicht* beerven.
Voor *immer* zal uw *rechterhand* bevatten
een *overvloed* van *kostelijke* schatten.

Prediking

Zingen: Weerklank 387 (Liederen over belijden)

3 Wanneer ik sterf, dan word ik opgenomen
en mag mijn ziel direct bij Christus komen,
bij Hem, haar Hoofd, bij Hem, haar Bruidegom.
Eens zal mijn lichaam, uit het graf herrezen,
gelijk aan zijn verheerlijkt lichaam wezen,
o troost zo groot, wanneer ik bij Hem kom.

4 Reeds nu voel ik de vreugd van eeuwig leven,
een voorsmaak dat mij eenmaal wordt gegeven,
straks na mijn dood volkomen zaligheid.
Een zaligheid door niemand te bedenken,
waarin ik eeuwig God mijn lof zal schenken:
o troost zo groot, die blijft in eeuwigheid.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 73 (Oude Berijming)

12 'k Zal *dan gedurig* bij U zijn,
In *al mijn* noden, *angst en pijn*
U *al mijn* liefde *waardig* schatten,
Wijl *Gij mijn* rechterhand woudt vatten.
Gij *zult mij leiden* door Uw raad,
O *God, mijn* heil, *mijn* toeverlaat
En *mij, hiertoe* door U bereid,
Opnemen in Uw heerlijkheid.

13 Wien *heb ik* nevens U omhoog?
Wat *zou mijn* hart, wat *zou mijn* oog,
Op *aarde* nevens U *toch* lusten?
Niets *is er*, waar ik *in kan* rusten.
Bezwijkt *dan ooit*, in bitt're smart
Of *bangen* nood, *mijn vlees* en hart,
Zo *zult Gij zijn* voor mijn gemoed
Mijn *rots, mijn deel, mijn* eeuwig goed.

Zegen